

GORPU BAT ALDIZKARIAREN EGOERA EZIN HOBEAN

Posted on 22/06/2010 by Naider

Erabat ados nago berak kontatzen duenarekin Carlos Cuerdak bere azken mezuan [Zorretan sartu edo inbertitzeko gastatzeko ?](#) Eta noski inbidia dizut zure iruzkinetan xaboia emateko eta azido maltzurra izateko daukazu erraztasuna; egia esan, ez naiz ona eta gero eta gehiago zalantzan jartzen dut benetan ekonomialaria ote naizen, eta hori, erortzen ari denarekin, ez da txarra, ezta?

Lan merkatuaren erreformaz ari gara, osasun eta ongizate sistemaz, azpiegituz eta, jakina, gaurkotasun handienaz, sektore publikoaren defizitaz. Baina funtsezkoa ahazten zaigu: nola egingo dugun, nola finantzatzeko dugun eta nola kudeatzeko dugun produkzio-sistemaren egitura-erreforma konplexu eta handia, eta hori denek jaso behar dute. Azaltzen dut:

Lan-merkatu malgu eta dinamiko bat guztiz beharrezkoa da, baina gure gazteentzat benetan kualifikatutako eta kalitatezko enplegua sortzeko ezinbesteko baldintza baino ez da. Lan-erreforma ez da motor ekonomiko berria eta beldur naiz horri eska diezaiokegun gehiena oreka bizkorrago ekartzea dela, zeina, ekonomialari onek esaten digutenaren arabera, soldata erreal txikiagoak izango dituen egoera izango dela. batez bestekoa eta enplegu maila altuagoa. Nire ustez, ez da nahikoa daukagun langabeen amildegi handia betetzeko.

Azpiegiturei dagokienez, beste batzuetan idatzi dut ["Dena ez doa"](#). Segur aski inertziak eraman gaitu eta urrunegi joan gara. Joan den mendean oso ona zena eta erabateko lehentasuna zena azpiegitura fisikoetan Espainiako gabezia larriak urgentziaz betetzeko, jada ez da horrela. Hortik ez da ondorioztatzen, ordea, inbertsio publikoak «doan» geldi daitezkeenik, baizik eta arlo horretan askoz politika konplexuagoa behar dela ezagutzaren gizarte berriaren eskakizunetara eta produktiboaren beharrezko eraldaketara egokitzeko. ehuna.. Carlosek esan bezala, hezkuntza, kultura, ikerketa, teknologia, ingurumena,...

Gure ongizate sistema maiteak "2 albistegi" geratzen zaizkio, erortzen ari denarekin ez dugulako ordaintzeko dirurik izango. Egin? Bi mezu oso erraz besterik ez ditut ausartzen. Lehenengoa, [Eva Arrilucearekin bat egiten dut bere mezuan](#) , uste baitut hobekuntzarako eremu garrantzitsu bat dagoela gastua arrazionalizatzean bai osasungintzan, bai gizarte zerbitzuetan; Hau da, zerbitzu maila eta kalitate bera eman daiteke askoz finantzaketa gutxiagorekin. Bigarrenik, eztabaida sozial handi bat martxan jarri nahi duguna definitzeko eta, errealistaz, gure ekoizpen sistemaren garapenarekin lotzeko. Duela gutxi nonbait irakurri dudanez, ezin dugu suediarrek duten osasun sistemarik izan, baldin eta gure enpresen produktibitatea haien enpresenarenetik gertu ez badago.

Azkenik, defizit publikoaren murrizketara nator eta oso astakeria litzateke, nire aldetik, gure Administrazio Publikoan erreforma handiak behar direla ez aitortzea. Baina modu adimentsuan egin behar ditugu, gauza batzuetan gutxiago gastatuz eta besteetan askoz gehiago, ikusten ari garen bezala oso-oso berdeak garen. Gastu publikoa estrategikoki berregituratu behar dugu, gure sistema sozial eta produktiboa eraldatzeko beharretara bideratzeko, murrizketak murrizteko tentazioan erori gabe, dauden egiturazko defizitak mantendu eta ekonomia hozteko, hori baita gutxien duguna. beharra une honetan. [Lekonomia jasangarriaren legea](#) ahanzturan erori dela dirudi. Tira, nire ustez, hor kokatu behar dugu lehentasun estrategikoa eta non bideratu behar ditugun gure erreforma nagusiak. Goazen bidean, bidean gorpu bat uzteko arrisku handia dugu, hori bai, aldizkariaren egoera ezin hobean.

[pixelens argazkilaritza](#)tik ateratako argazkia Creative commons lizentziarekin flicker-ean

There are no comments yet.